

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.979 van 23 april 2012
in de zaak A. 199.879/IX-7108**

In zake : de BVBA DILITO
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Ann Decruyenaere
 kantoor houdend te 8600 Diksmuide
 Kaaskerkestraat 164
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Werk
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk De Meulemeester
kantoor houdend te 9070 Destelbergen
Dendermondesteenweg 359A
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 13 april 2011, strekt tot de
nietigverklaring van de beslissing van 14 februari 2011, namens de minister, van
de directeur-generaal van de federale overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en
Sociaal Overleg, waarbij de erkenningsaanvraag van de onderneming bvba Dilito
wordt geweigerd voor de activiteiten van huishoudelijke hulp ten huize van de
gebruiker, boodschappenhulp, strijken buiten het huis en begeleid vervoer van
personen met beperkte mobiliteit.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Wouter De Cock heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 16 april 2012.

Staatsraad Jeroen Van Nieuwenhove heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ann Decruyenaere, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Dries D'Hulster, die loco advocaat Dirk De Meulemeester verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Wouter De Cock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Ontvankelijkheid van het beroep

3. In het verzoekschrift formuleert de verzoekende partij na de weergave van de bestreden beslissing en van het feitenrelaas de volgende middelen:

“Indien alle Belgen gelijk zijn voor de wet en indien de vigerende regels voor iedereen van toepassing zijn, had dit dossier onmiddellijk en onvoorwaardelijk een positief advies en beslissing moeten kennen.

Tegen deze en iedere logica in werd blijkbaar én het advies én in de beslissing een andere weg ingeslagen die totaal afwijkt van het logische, het wettelijke en het redelijke.

Men heeft het over tal van mensen die zelfs in het dossier niet voorkomen.

Mijn verzoekster overloopt :

1. Mevrouw Hilde BREMEESCH (360 aandelen) :

Over deze dame wordt geen woord geschreven. Zij is dan ook een zeer eerbare dame die diverse handelszaken runde in alle eer en deugd.

2. Mevrouw Gerlinde 'T JAMPENS (360 aandelen) :

Deze dame is van onbesproken gedrag zoals blijkt uit een attest goed gedrag en zeden (stuk 8). Deze dame was zeer tijdelijk werkneemster bij de BVBA SERVITUS en werd daar ontslagen (stuk 9).

Men moet dan toch ergens de ‘stiel’ leren en een werknemer kan a fortiori niet in de nek worden gekeken voor een vroegere werkgever.

3. De heer Louis BALLEGEER (30 aandelen) :

Blijkbaar (hoe is het mogelijk) wordt men reeds gecatalogeerd in één of ander klasement (negatief) omdat men de zoon is van de vader.

Onder stuk 10 wordt gevoegd het attest goed gedrag van zeden (blanco) van Louis BALLEGEER.

De vraag is dan nog wat men in rechte en/of in feite zou kunnen/mogen verwijten aan het adres van de vader, Dirk BALLEGEER, maar in ieder geval is er niets negatiefs te melden of te verwijten wat betreft Louis BALLEGEER.

De man leerde de stiel in de sector, bezit de nodige expertise en vervulde op meer dan bevredigende wijze alle (leiding) gevende functies welke hij tot op heden waarnam.

4. Men heeft het bij de negatieve advisering en besluitvorming over de BVBA SERVITUS en de PRIORI.

Welnu, deze vennootschappen hebben met verzoekster niet alleen geen enkel uitstaans, maar behoren daarenboven tot concurrerende groepen/personen.

5. Men heeft het over personeelsverloop en migratie.

Vooreerst is verzoekster nog niet eens aan het werk.

De migratie slaat dus op andere alhier niet betrokken derden.

Terloops dient opgemerkt dat de sterke migratie van het personeel inherent en kenmerkend is voor de sector waar ingevolge de vele spelers op de markt én personeel én cliënteel veelvuldig worden aangesproken en verhuizen ...

6. De administratie merkt op, zonder er op in te gaan, dat bij ene BVBA SIVAC (derde) en bij EASY LIFE inbreuken zouden zijn vastgesteld die geregulariseerd werden.
Dit is de zoveelste slag(en) onder het gordel.
Vooreerst stelt/stelde de sociale inspectie dagdagelijks en in de gehele sector zogenoemde inbreuken vast die meestal te herleiden zijn tot eenzijdige interpretaties van één of andere regelvorming.
Men discussieert alsdan en lost op.
Vergeet daarenboven niet dat heel wat van deze discussies hun oorsprong vinden in de steeds wijzigende CAO.
Het feit dat er geregulariseerd wordt zoals de administratie zelf zegt onderlijnt precies de goede werking.
7. De administratie heeft het over ene MAES, BONUSTIJD, POMA LOGISTICS e.a. welke nota bene ordinaire en vijandige concurrenten blijken.
Sterker nog, de administratie gaat zelfs terug naar incidenties uit 2003 tussen ene MAES/Dirk BALLEGEER & ARROW INTERIM N.V. Dit is niet ernstig.”

4. De verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij zich beperkt tot het opsommen van een aantal feitelijkheden en dat zij niet aangeeft welke rechtsregel of welk rechtsbeginsel geschonden zou zijn. Stellen dat er een inbreuk is op de regels “Alle Belgen zijn gelijk voor de wet”, het logische, het wettelijke, het redelijke en de ernst, is niet ernstig en is onvoldoende duidelijk. De inhoud van het verzoekschrift kan niet als voldoende duidelijk worden bestempeld en het beroep is bijgevolg onontvankelijk.

5. De verzoekende partij stelt in haar memorie van wederantwoord dat zij geen eerlijke en correcte behandeling heeft gekregen van de overheid, dat zij niet gelijk behandeld werd, dat de aanvraag niet objectief werd beoordeeld en dat de bestreden beslissing “wordt genomen op grond van beoordelingen van personen en derde vennootschappen die totaal geen uitstaans hebben met huidige verzoeker, meer bepaald:

- 1° rechten van verdediging
- 2° motiveringsbeginsel
- 3° evenredigheidsbeginsel
- 4° rechtszekerheidsbeginsel
- 5° pater[e] legem quam ipse fecisti.

De verzoekende partij voegt daar nog aan toe dat zij zich geïrriteerd voelt door de overheid, die blijkbaar meent haar ongenoegen tegenover derden te moeten laten zegevieren in haar beoordeling van de aanvraag van de verzoekende partij. Vervolgens overloopt zij opnieuw de verscheidene personen waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen en gaat zij nader in op de participatie van Louis Ballegeer in de verzoekende partij, op zijn beroepsloopbaan en op zijn betrokkenheid bij andere vennootschappen. De verzoekende partij concludeert dat Louis Ballegeer door het bestuur achtervolgd wordt en dat er wordt gesteund op onbetrouwbare documenten om het proces te maken van iemand die men niet kent en zonder dat hij wordt gehoord, hetgeen getuigt van een gebrek aan behoorlijk bestuur.

6. In haar laatste memorie stelt de verzoekende partij nog dat zij in haar verzoekschrift op een weliswaar beperkte wijze de rechtsregels heeft ingeroepen waarvan zij de miskennis vaststelde. Zij verwijst daarbij naar het grondwettelijk beginsel dat elke Belg gelijk is voor de wet, alsook het rechtszekerheidsbeginsel, “weze het dat dit laatste beginsel iets anders werd omschreven”. De inbreuken op deze rechtsregels werden toegelicht aan de hand van de situatie van de verzoekende partij. De verwijzingen naar andere personen in haar verzoekschrift hebben betrekking op personen die door de verwerende partij werden aangehaald om de aanvraag te weigeren, waardoor de verwerende partij haar niet heeft behandeld zoals elke Belg ten opzichte van de wet. Hetgeen de verzoekende partij daar nog aan heeft toegevoegd in haar memorie van wederantwoord is enkel een verduidelijking van de grieven in haar verzoekschrift. De “beginselen van openbaar bestuur” waar de verzoekende partij naar heeft verwezen zijn van openbare orde en moeten door de Raad van State getoetst worden, ook al werden ze niet als geschonden rechtsregels opgeworpen. Alleszins volstaat één wetsbepaling - in dit geval artikel 6 (lees: 10) van de Grondwet - om een ontvankelijk middel te formuleren.

Beoordeling

7. Overeenkomstig artikel 2, § 1, 3°, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: algemeen procedurereglement) moet de verzoekende partij in haar verzoekschrift een uiteenzetting geven van de middelen die zij tot staving van het annulatieberoep aanvoert. Onder “middel” in de zin van artikel 2, § 1, 3°, van het algemeen procedurereglement wordt verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden beslissing wordt geschonden. Het verzoekschrift dient ten minste één ontvankelijk middel te bevatten. Het ontbreken van een middel in het verzoekschrift heeft de onontvankelijkheid van het annulatieberoep tot gevolg.

8. De verzoekende partij voert in haar verzoekschrift vooreerst aan dat “dit dossier onmiddellijk en onvoorwaardelijk een positief advies en beslissing [had] moeten kennen”. Zij verwijst daarbij naar het gelijkheidsbeginsel, maar zij licht niet toe op welke wijze het gelijkheidsbeginsel zou zijn geschonden, al was het maar door de gevallen of situaties aan te wijzen waarin een vergelijkbare aanvraag wel zou worden ingewilligd.

Voor het overige stelt de verzoekende partij dat “in de [bestreden] beslissing een andere weg [werd] ingeslagen die totaal afwijkt van het logische, het wettelijke en het redelijke”. Het beweerde onlogische karakter van de bestreden beslissing volstaat alleszins niet als vernietigingsgrond, evenmin als de gratuite bewering dat de bestreden beslissing niet wettelijk zou zijn. In de veronderstelling dat met de laatste vermelding een schending van het redelijkheidsbeginsel zou worden aangevoerd, zet de verzoekster niet op voldoende duidelijke wijze uiteen hoe de bestreden beslissing kennelijk onredelijk zou zijn. De feitelijke opmerkingen die zij in haar verzoekschrift formuleert, schieten te kort om beschouwd te kunnen worden als de noodzakelijke adstructie van een aldus geïnterpreteerd middel.

De uiteenzetting in het verzoekschrift bevat bijgevolg geen ontvankelijk middel. De verdere feitelijke verduidelijkingen in de memorie van wederantwoord kunnen niet met goed gevolg worden aangevoerd om deze initiële onontvankelijkheid te verhelpen.

9. In diezelfde memorie van wederantwoord, alsook in haar laatste memorie voert de verzoekende partij de schending aan van een aantal andere beginselen van behoorlijk bestuur en werkt zij haar argumentatie met betrekking tot het gelijkheidsbeginsel voor het eerst uit. Deze middelen raken evenwel niet aan de openbare orde. Om de rechten van verdediging van de verwerende partij te vrijwaren moest deze argumentatie worden opgenomen in het verzoekschrift, aangezien de feitelijke grondslag van deze argumentatie reeds voorhanden was vóór het instellen van het onderhavige annulatieberoep en niet pas later aan het licht is gekomen.

De conclusie is dan ook dat de verzoekende partij op onontvankelijke wijze een nieuwe wending geeft aan het middel om het alsnog als ontvankelijk beoordeeld te zien.

10. Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg onontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 23 april 2012,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Jeroen Van Nieuwenhove,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche